

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (velkého senátu)

1. března 2022*

„Žaloba na neplatnost – Rozhodnutí (EU) 2020/470 – Prodloužení platnosti nároku audiovizuálních koprodukcí stanoveného v článku 5 Protokolu o kulturní spolupráci připojeného k Dohodě o volném obchodu mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Korejskou republikou na straně druhé – Procesněprávní základ – Článek 218 odst. 7 SFEU – Použitelný postup a použitelné pravidlo hlasování“

Ve věci C-275/20,

jejímž předmětem je žaloba na neplatnost na základě článku 263 SFEU, podaná dne 23. června 2020,

Evropská komise, zastoupená J.-F. Brakelandem, M. Afonso a D. Schaffrin, jako zmocněnci,

žalobkyně,

proti

Radě Evropské unie, zastoupené P. Plaza Garcí a B. Driessenem, jako zmocněnci,

žalované,

podporované:

Francouzskou republikou, zastoupenou J.-L. Carrém, T. Stehelinem, E. de Moustier a A. Daniel, jako zmocněnci,

Nizozemským královstvím, zastoupeným M. K. Bulterman, C. S. Schillemans a J. Langerem, jako zmocněnci,

vedlejšími účastníky řízení,

SOUDNÍ DVŮR (velký senát),

ve složení K. Lenaerts, předseda, L. Bay Larsen, místopředseda, A. Arabadžev, A. Prechal, K. Jürimäe, C. Lycourgos, E. Regan, I. Jarukaitis (zpravodaj), I. Ziemele a J. Passer, předsedové senátů, M. Ilešič, T. von Danwitz, F. Biltgen, P. G. Xuereb a N. Wahl, soudci,

generální advokát: J. Richard de la Tour,

* Jednací jazyk: angličtina.

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 28. října 2021,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Svou žalobou se Evropská komise domáhá zrušení rozhodnutí Rady (EU) 2020/470 ze dne 25. března 2020 o prodloužení platnosti nároku audiovizuálních koprodukcí stanoveného v článku 5 Protokolu o kulturní spolupráci připojeného k Dohodě o volném obchodu mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Korejskou republikou na straně druhé (Úř. věst. 2020, L 101, s. 1, dále jen „napadené rozhodnutí“).

Právní rámec

Protokol o kulturní spolupráci

- 2 Protokol o kulturní spolupráci (Úř. věst. 2011, L 127, s. 1418, dále jen „Protokol“), připojený k Dohodě o volném obchodu mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Korejskou republikou na straně druhé (Úř. věst. 2011, L 127, s. 6, dále jen „Dohoda“), v článku 5, nadepsaném „Audiovizuální koprodukce“, stanoví nárok audiovizuálních koprodukcí využívat příslušné režimy na podporu místního a regionálního kulturního obsahu (dále jen „dotčený nárok“). Tento článek zní:

„[...]

3. Strany v souladu se svými právními předpisy usnadní koprodukcí mezi tvůrci ze strany [Evropské unie] a Koreje, a to i prostřednictvím toho, že koprodukcím umožní využívat [dotčený nárok].

[...]

8. a) [Dotčený nárok] je stanoven[...] na dobu tří let po začátku používání tohoto protokolu. Na radu domácích poradních skupin posoudí Výbor pro kulturní spolupráci šest měsíců před koncem této lhůty důsledky uplatňování [tohoto nároku] pro posílení kulturní rozmanitosti a oboustranně prospěšné spolupráce při tvorbě koprodukčních děl.

- b) Uveden[ý nárok] se obnoví na další tři roky a dále se obnovuje automaticky vždy o tři roky, neukončí-li [jej] strana písemným oznámením nejméně tři měsíce před koncem prvního nebo kteréhokoli z následujících období. Šest měsíců před koncem každého obnoveného období Výbor pro kulturní spolupráci provede posouzení za stejný[ch] podmínek, jež jsou popsány v písmenu a).

[...]“

Rozhodnutí 2011/265/EU

- 3 Bod 6 odůvodnění rozhodnutí Rady 2011/265/EU ze dne 16. září 2010 o podpisu jménem Evropské unie a prozatímním uplatňování Dohody o volném obchodu mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Korejskou republikou na straně druhé (Úř. věst. 2011, L 127, s. 1), uvádí:

„Podle čl. 218 odst. 7 [SFEU] může Rada [Evropské unie] zmocnit Komisi ke schválení určitých omezených změn dohody. Komise by měla být zmocněna k ukončení [dotčeného nároku], ledaže Komise určí, že by tento nárok měl platit i nadále, a Rada to schválí zvláštním postupem, jenž je potřebný jak vzhledem k citlivé povaze tohoto prvku dohody, tak vzhledem ke skutečnosti, že dohodu mají uzavřít Unie i členské státy. [...]“

- 4 Článek 4 odst. 1 tohoto rozhodnutí stanoví:

„Komise oznámí Korejské republice postupem stanoveným v čl. 5 odst. 8 [Protokolu] úmysl Unie neprodloužit platnost[...] [dotčeného nároku], pokud Rada na základě návrhu Komise neschválí čtyři měsíce před koncem platnosti tohoto nároku, že má platit i nadále. Rozhodne-li Rada o další platnosti nároku, použije se toto ustanovení opět na konci obnovené doby platnosti nároku. Pro účely rozhodnutí o další platnosti nároku rozhoduje Rada jednomyslně.“

Prováděcí rozhodnutí 2014/226/EU

- 5 Prováděcím rozhodnutím Rady 2014/226/EU ze dne 14. dubna 2014 k prodloužení platnosti nároku audiovizuálních koprodukcí stanovené[ho] v článku 5 Protokolu o kulturní spolupráci připojeného k Dohodě o volném obchodu mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Korejskou republikou na straně druhé (Úř. věst. 2014, L 124, s. 25) byla platnost dotčeného nároku prodloužena na dobu tří let, a to od 1. července 2014 do 30. června 2017.

Rozhodnutí (EU) 2015/2169

- 6 Rozhodnutím Rady (EU) 2015/2169 ze dne 1. října 2015 o uzavření Dohody o volném obchodu mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Korejskou republikou na straně druhé (Úř. věst. 2015, L 307, s. 2) byla tato dohoda schválena jménem Unie. Bod 6 odůvodnění tohoto rozhodnutí má stejné znění jako bod 6 odůvodnění rozhodnutí 2011/265. Stejně tak čl. 3 odst. 1 rozhodnutí 2015/2169 má podobné znění jako čl. 4 odst. 1 rozhodnutí 2011/265.

Rozhodnutí (EU) 2017/1107

- 7 Rozhodnutím Rady (EU) 2017/1107 ze dne 8. června 2017 o prodloužení platnosti nároku audiovizuálních koprodukcí stanovené[ho] v článku 5 Protokolu o kulturní spolupráci připojeného k Dohodě o volném obchodu mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Korejskou republikou na straně druhé (Úř. věst. 2017, L 160, s. 33) byla platnost dotčeného nároku prodloužena na dobu tří let, a to od 1. července 2017 do 30. června 2020.

Napadené rozhodnutí

- 8 Napadené rozhodnutí, které bylo přijato na základě čl. 3 odst. 1 rozhodnutí 2015/2169, stanoví, že platnost dotčeného nároku se prodlužuje na dobu tří let, a to od 1. července 2020 do 30. června 2023.

Návrhová žádání účastníků řízení a řízení před Soudním dvorem

- 9 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr zrušil napadené rozhodnutí a uložil Radě náhradu nákladů řízení.
- 10 Rada navrhuje, aby byla žaloba zamítnuta a aby byla Komisi uložena náhrada nákladů řízení. Podpůrně Rada navrhuje, aby Soudní dvůr v případě zrušení napadeného rozhodnutí zachoval jeho účinky do doby, než budou odstraněny zjištěné důvody pro zrušení.
- 11 Rozhodnutími předsedy Soudního dvora ze dne 7. prosince 2020 bylo povoleno vedlejší účastenství Francouzské republiky a Nizozemského království na podporu návrhových žádání Rady.

K žalobě

Argumentace účastníků řízení

- 12 Na podporu své žaloby na neplatnost uplatňuje Komise jediný žalobní důvod vycházející z toho, že použití čl. 3 odst. 1 rozhodnutí 2015/2169 jako právního základu pro přijetí napadeného rozhodnutí je v rozporu se Smlouvami a judikaturou Soudního dvora.
- 13 V rámci tohoto jediného žalobního důvodu Komise tvrdí, že Rada tím, že použila tento právní základ, který vyžaduje jednomyslné rozhodnutí Rady a vylučuje účast Evropského parlamentu, namísto toho, aby jako procesněprávní základ použila – jak Komise navrhovala – čl. 218 odst. 6 písm. a) bod v) SFEU, který ve spojení s čl. 218 odst. 8 prvním pododstavcem SFEU stanoví, že Rada rozhoduje kvalifikovanou většinou po obdržení souhlasu Parlamentu, změnila použitelné pravidlo hlasování a nerespektovala výsady Parlamentu, pokud jde o prodloužení uplatňování části mezinárodní dohody.
- 14 Komise má za to, že čl. 3 odst. 1 rozhodnutí 2015/2169 představuje „odvozený právní základ“, jehož použití je v rozporu se zásadou svěřených pravomocí uvedenou v čl. 13 odst. 2 SEU a se zásadou institucionální rovnováhy.
- 15 Podle tohoto orgánu je mimoto nekoherentní vyžadovat, aby Rada rozhodovala jednomyslně o obnovení dotčeného nároku, když o jeho stanovení bylo rozhodnuto kvalifikovanou většinou při přijetí rozhodnutí 2011/265 a Unie na základě mezinárodního práva akceptovala, že bude v zásadě automaticky obnovován. Použití přísnějšího interního pravidla a požadavek, že Rada musí souhlasit s obnovením tohoto nároku, jsou podle jejího názoru v rozporu s cílem automatického obnovení, na němž se strany Dohody dohodly, a jsou tudíž v rozporu s judikaturou týkající se přednosti mezinárodních dohod před sekundárním unijním právem.

- 16 V reakci na argumentaci Rady, že napadené rozhodnutí není založeno na „odvozeném právním základě“, ale na čl. 218 odst. 7 SFEU, Komise v replice dodává, že souhlasí s postojem Rady, že cílem tohoto rozhodnutí je změna dohody ve smyslu tohoto ustanovení, neboť prodlužuje uplatňování ustanovení uvedeného v Protokolu. Komise má však za to, že čl. 3 odst. 1 rozhodnutí 2015/2169 nelze považovat za případ použití čl. 218 odst. 7 SFEU, neboť tento Protokol tím, že stanoví automatické obnovování dotčeného nároku na další po sobě následující stejně dlouhá období, nestanoví žádný zvláštní procesní krok pro obnovení tohoto nároku, takže není nutné, aby Rada zmocnila Komisi ke schválení tohoto obnovení.
- 17 Procesní podmínky, které jsou připojeny k údajnému zmocnění Komise, jsou mimoto podle Komise neslučitelné s článkem 218 SFEU a použití „odvozeného právního základu“, který vyžaduje jednomyslné hlasování v Radě, je protiprávní.
- 18 Článek 3 odst. 1 rozhodnutí 2015/2169 ostatně podle Komise neuděluje zmocnění ke schvalování změn dohody jménem Unie ve smyslu čl. 218 odst. 7 SFEU, ale odráží pouze pravomoc Komise zajistit v případě rozhodnutí o neobnovení dotčeného nároku vnější zastupování Unie podle článku 17 SEU, přičemž Rada má přesto i nadále pravomoc rozhodnout o tomto obnovení. Nedošlo tedy ke skutečnému přenosu rozhodovací pravomoci – za zvláštních podmínek – ve prospěch Komise.
- 19 Rada, podporovaná Francouzskou republikou a Nizozemským královstvím, zpochybňuje argumentaci Komise a především tvrdí, že postup použitý k přijetí napadeného rozhodnutí je založen na čl. 218 odst. 7 SFEU, jak podle jejího názoru velmi jasně uvádí výslovný odkaz na toto ustanovení uvedený v bodě 6 odůvodnění rozhodnutí 2015/2169, a tento postup je slučitelný s uvedeným ustanovením Smlouvy o FEU.
- 20 Rada totiž tvrdí, že podmínky pro uplatnění čl. 218 odst. 7 SFEU jsou splněny, jelikož zaprvé obnovení dotčeného nároku představuje změnu konkrétní a samostatné části dohody zjednodušeným postupem stanoveným v čl. 5 odst. 8 Protokolu. Komise je podle jejího názoru jakožto vyjednaváč zvláště zmocněna ke změně dotčeného nároku jeho zrušením po uplynutí probíhajícího tříletého období a k tomu, aby Korejské republice toto rozhodnutí oznámila. Zadruhé postup stanovený v čl. 3 odst. 1 rozhodnutí 2015/2169 k tomuto zmocnění udělenému Komisi připojuje platné podmínky.
- 21 Pokud jde totiž o požadavek jednomyslného hlasování v Radě, Rada tvrdí, že obnovení dotčeného nároku představuje odchylku od obecného pravidla, podle kterého je dotýčný nárok zrušen, není-li rozhodnuto jinak, což odůvodňuje uplatnění přísnějších podmínek.
- 22 Pro případ, že by Soudní dvůr rozhodl, že není možné stanovit takové jednomyslné hlasování jako jednu z podmínek uvedených v čl. 218 odst. 7 SFEU, Rada podpůrně tvrdí, že neplatná by byla pouze povinnost rozhodnout jednomyslně. Nicméně vzhledem k tomu, že napadené rozhodnutí bylo přijato jednomyslně, získalo nutně kvalifikovanou většinu v Radě, a musí být tudíž podle jejího názoru považováno za platně přijaté.
- 23 Rada v duplice zejména nesouhlasí s argumentací Komise, že Unie může dotčený nárok obnovit bez použití interního postupu, pokud je záměrem Komise tento nárok obnovit, kdežto k jeho ukončení je nezbytné použít rozhodovací postup. Rada uvádí, že automatická povaha obnovení dotčeného nároku ve vztahu ke každé ze stran dohody totiž nemůže vyloučit kterýkoli typ interního rozhodovacího postupu, jelikož vzhledem k tomu, že doba použitelnosti tohoto nároku

je omezena na tři roky, každé tři roky je nezbytné přijmout rozhodnutí podle vhodných interních rozhodovacích postupů. Při nedodržení těchto rozhodovacích postupů by byla ohrožena autonomie unijního právního řádu a institucionální rovnováha stanovená autory Smluv.

- 24 Rada trvá na tom, že čl. 218 odst. 7 SFEU představuje vhodný právní základ pro postup stanovený v čl. 3 odst. 1 rozhodnutí 2015/2169. Rada zejména zdůrazňuje, že čl. 5 odst. 8 Protokolu zavádí zjednodušený postup pro změnu tohoto protokolu, když stanoví tichý souhlas s obnovením dotčeného nároku a předchozí oznámení za účelem ukončení tohoto nároku.
- 25 Francouzská republika uvádí, že napadené rozhodnutí uplatňuje postup založený na čl. 218 odst. 7 SFEU, a Komise proto neprávem tvrdí, že Rada založila toto rozhodnutí na právním základu, který není stanoven ve Smlouvě o FEU. Na prvním místě má za to, že způsoby obnovení dotčeného nároku představují případ použití tohoto ustanovení Smlouvy o FEU. Podle jejího názoru totiž obnovení dotčeného nároku rozšiřuje časovou působnost ustanovení týkajících se tohoto nároku, která tvoří specifickou a autonomní složku Protokolu, a naopak neobnovení uvedeného nároku v podstatě zbavuje tato ustanovení právních účinků. Obnovení dotčeného nároku tedy podle jejího názoru představuje změnu tohoto protokolu.
- 26 Automatické obnovení dotčeného nároku, pokud se strany nijak nevyjádří, spadá podle tohoto členského státu do kategorie ustanovení odchylojících se od obecného postupu revize mezinárodních dohod, jehož zjednodušení představuje.
- 27 Na druhém místě má Francouzská republika za to, že mechanismus stanovený v čl. 3 odst. 1 rozhodnutí 2015/2169 správně uplatňuje čl. 218 odst. 7 SFEU, jelikož stanoví, že Rada musí schválit rozhodnutí Komise o tom, že nebude oznámeno ukončení dotčeného nároku. Francouzská republika v tomto ohledu poznamenává, že čl. 3 odst. 1 rozhodnutí 2015/2169 svěřuje Komisi skutečnou rozhodovací pravomoc k volbě, která má být provedena každé tři roky, přičemž k tomuto zmocnění připojuje zvláštní podmínky ve smyslu čl. 218 odst. 7 SFEU. Toto omezení je podle jejího názoru legitimní vzhledem k tomu, že posledně uvedené ustanovení představuje odchylku od čl. 218 odst. 5, 6 a 9 SFEU a obnovení dotčeného nároku je součástí vymezování politik Unie a vytváření její vnější činnosti. Uplatnění jednomyslného hlasování představuje pouze způsob, jak uplatnit souhlas Rady s rozhodnutím Komise nebránit obnovení tohoto nároku, a oprávněnost či neoprávněnost tohoto způsobu nemá vliv na platnost požadavku takového schválení.
- 28 Na třetím a posledním místě Francouzská republika tvrdí, že s ohledem na zásadu autonomie unijního právního řádu každopádně dotčený nárok nemohl být obnoven při neexistenci unijního aktu, který to výslovně stanoví, a to bez ohledu na okolnost, že takové výslovné obnovení není nezbytné v mezinárodním právním řádu.
- 29 Nizozemské království prohlásilo, že plně souhlasí s postojem Rady a všemi argumenty, které byly na jeho podporu uplatněny.

Závěry Soudního dvora

- 30 Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že bylo přijato na základě čl. 3 odst. 1 rozhodnutí 2015/2169, který podobně jako čl. 4 odst. 1 rozhodnutí 2011/265 mimo jiné stanoví, že Komise oznámí Korejské republice úmysl Unie neprodloužit platnost dotčeného nároku, pokud Rada na základě návrhu Komise jednomyslně neschválí čtyři měsíce před koncem platnosti tohoto nároku, že má platit i nadále.

- 31 Komise na podporu jediného žalobního důvodu tvrdí, že Rada tím, že napadené rozhodnutí založila na čl. 3 odst. 1 rozhodnutí 2015/2169, použila protiprávně „odvozený právní základ“.
- 32 V tomto ohledu je třeba připomenout, že pravidla tvorby vůle unijních orgánů jsou stanovena Smlouvami a členské státy ani tyto samotné orgány jimi nemohou disponovat. Pouze Smlouvy mohou proto ve zvláštních případech zmocnit některý orgán ke změně rozhodovacího postupu, který stanoví. Pokud by tedy byla některému z orgánů přiznána možnost vytvářet odvozené právní základy, ať již ve smyslu zpřísnění, nebo zjednodušení podmínek přijímání aktu, byla by mu tím přiznána zákonodárná pravomoc překračující meze toho, co je stanoveno Smlouvami. To by rovněž vedlo k tomu, že by tomuto orgánu bylo umožněno ohrozit zásadu institucionální rovnováhy, jež znamená, že každý z uvedených orgánů vykonává své pravomoci s ohledem na pravomoci ostatních orgánů (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. května 2008, Parlament v. Rada, C-133/06, EU:C:2008:257, body 54 až 57, a rozsudek ze dne 22. září 2016, Parlament v. Rada, C-14/15 a C-116/15, EU:C:2016:715, bod 47).
- 33 V projednávané věci z bodu 6 odůvodnění rozhodnutí 2015/2169 vyplývá, že právním základem rozhodovacího postupu stanoveného v čl. 3 odst. 1 tohoto rozhodnutí je čl. 218 odst. 7 SFEU, přičemž v tomto bodě odůvodnění je uvedeno, že podle tohoto ustanovení Smlouvy o FEU může Rada zmocnit Komisi ke schválení určitých omezených změn dohody a Komise by měla být zmocněna k ukončení dotčeného nároku, ledaže Komise určí, že by tento nárok měl platit i nadále, a Rada to schválí zvláštním postupem, jenž je potřebný jak vzhledem k citlivé povaze tohoto prvku dohody, tak vzhledem ke skutečnosti, že dohodu mají uzavřít Unie i členské státy.
- 34 Z toho plyne, že jediný žalobní důvod uplatněný Komisí bude muset být zamítnut, pokud postup zavedený v čl. 3 odst. 1 rozhodnutí 2015/2169 a uplatněný v napadeném rozhodnutí spadá do působnosti čl. 218 odst. 7 SFEU a pokud je v souladu s článkem 218 SFEU v rozsahu, v němž pro obnovení dotčeného nároku vyžaduje jednomyslné hlasování v Radě.
- 35 Článek 218 odst. 7 SFEU stanoví, že odchýlně od odstavců 5, 6 a 9 tohoto článku může Rada při uzavírání dohody zmocnit vyjednaváče, aby jménem Unie schválil změny, jestliže dohoda stanoví, že se takové změny přijímají zjednodušeným postupem nebo orgánem zřízeným touto dohodou. Mimoto stanoví, že Rada může k takovému zmocnění připojit zvláštní podmínky.
- 36 V důsledku toho je třeba na prvním místě přezkoumat, zda čl. 3 odst. 1 rozhodnutí 2015/2169 zmocňuje Komisi, aby jménem Unie schválila změnu protokolu, a zda tento protokol stanoví, že taková změna musí být přijata zjednodušeným postupem nebo orgánem vytvořeným dohodou nebo tímto Protokolem.
- 37 Pokud jde o otázku, zda Rada v čl. 3 odst. 1 rozhodnutí 2015/2169 zmocňuje Komisi, aby jménem Unie schválila změnu Protokolu, je třeba uvést, že z čl. 5 odst. 8 písm. a) a b) tohoto Protokolu vyplývá, že strany Dohody – a tedy i Protokolu – musí každé tři roky po posouzení provedeném Výborem pro kulturní spolupráci, zřízeným na základě čl. 3 odst. 1 tohoto Protokolu, posoudit, zda chtějí obnovit dotčený nárok na další období tří let, či nikoli.
- 38 Článek 3 odst. 1 rozhodnutí 2015/2169 v tomto ohledu stanoví interní postup Unie, jelikož uděluje Komisi pravomoc ukončit dotčený nárok na konci každého tříletého období, nebo má-li za to, že tento nárok musí být obnoven, předložit Radě návrh v tomto smyslu před uplynutím každého období. Jak přitom generální advokát uvedl v bodě 60 svého stanoviska, neobnovení uvedeného

nároku znamená zrušení nároku, který byl zaveden Protokolem a je v zásadě mlčky a automaticky obnovován každé tři roky, přičemž takové zrušení musí být považováno za změnu tohoto Protokolu.

- 39 I když tedy takové rozhodnutí, jako je napadené rozhodnutí, jehož cílem je obnovit dotčený nárok na dobu tří let, nemůže být jako takové považováno za rozhodnutí směřující ke změně Protokolu, nic to nemění na tom, že postup zavedený v čl. 3 odst. 1 rozhodnutí 2015/2169, který je použitelný při přijímání takového rozhodnutí, zmocňuje Komisi k tomu, aby každé tři roky posoudila, zda je třeba tento nárok obnovit nebo jej ukončit, rozhodla o tomto ukončení sama nebo rozhodla, že se obrátí na Radu za účelem obnovení uvedeného nároku. Tento postup tedy Komisi zmocňuje k přijímání rozhodnutí o změně tohoto Protokolu.
- 40 Proto je třeba mít za to, že čl. 3 odst. 1 rozhodnutí 2015/2169, uplatněný napadeným rozhodnutím, skutečně představuje zmocnění, které Rada udělila Komisi při uzavření dohody, a tedy i Protokolu, který je k ní přiložen, a sice zmocnění schválit jménem Unie „změny dohody“ ve smyslu čl. 218 odst. 7 SFEU.
- 41 Pokud jde dále o otázku, zda Protokol stanoví, že jeho změny musí být přijaty zjednodušeným postupem nebo orgánem zřízeným dohodou nebo uvedeným Protokolem, jak vyžaduje čl. 218 odst. 7 SFEU, je třeba konstatovat, že čl. 5 odst. 8 písm. a) a b) Protokolu nepřiznává Výboru pro kulturní spolupráci pravomoc provést změny Protokolu, ale pověřuje jej pouze úkolem spočívajícím v posuzování důsledků uplatňování dotčeného nároku, jak bylo uvedeno v bodě 37 tohoto rozsudku. Naproti tomu posledně uvedené ustanovení skutečně stanoví zjednodušený postup, jelikož – jak uvedl generální advokát v bodě 67 svého stanoviska – k ukončení tohoto nároku postačuje, aby tak strana dohody učinila písemným oznámením tři měsíce před koncem prvního nebo kteréhokoli z následujících období, přičemž v opačném případě je uvedený nárok automaticky obnoven.
- 42 Kromě toho je třeba dodat, že na pravidla stanovená v čl. 3 odst. 1 rozhodnutí 2015/2169 lze nahlížet tak, že uplatňují možnost Rady – stanovenou v čl. 218 odst. 7 SFEU – připojit ke zmocnění udělenému Komisi zvláštní podmínky, neboť toto ustanovení rozhodnutí 2015/2169 ukládá Komisi, aby v případě, že má za to, že dotčený nárok nemá být ukončen, ale obnoven na dobu tří let, předložila Radě návrh v tomto smyslu čtyři měsíce před uplynutím probíhajícího období.
- 43 Z toho plyne, že na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, postup zavedený článkem 3 odst. 1 rozhodnutí 2015/2169 a uplatněný v napadeném rozhodnutí spadá do působnosti čl. 218 odst. 7 SFEU, takže toto rozhodnutí nemělo být přijato postupem stanoveným v čl. 218 odst. 6 písm. a) SFEU.
- 44 Pokud jde zadruhé o otázku, zda je postup zavedený článkem 3 odst. 1 rozhodnutí 2015/2169 v souladu s článkem 218 SFEU v rozsahu, v němž pro obnovení dotčeného nároku vyžaduje jednomyslné hlasování v Radě, je třeba uvést, že čl. 218 odst. 7 SFEU nestanoví pro Radu žádné pravidlo hlasování pro přijímání rozhodnutí, pro která si Rada v rámci zmocnění, které na základě tohoto ustanovení udělila Komisi, zachovala pravomoc.
- 45 Za těchto podmínek je třeba použitelné pravidlo hlasování určit v každém jednotlivém případě odkazem na čl. 218 odst. 8 SFEU. S ohledem na použití výrazu „v průběhu celého postupu“ v prvním pododstavci tohoto ustanovení a výrazu „však“ na začátku druhého pododstavce uvedeného ustanovení je třeba mít za to, že Rada zpravidla rozhoduje kvalifikovanou většinou a pouze v případech uvedených v tomto druhém pododstavci rozhoduje jednomyslně. Za těchto

podmínek musí být použitelné pravidlo hlasování v každém jednotlivém případě určeno podle toho, zda spadá pod tyto posledně uvedené případy, či nikoli [obdobně viz rozsudek ze dne 2. září 2021, Komise v. Rada (Dohoda s Arménií), C-180/20, EU:C:2021:658, bod 29].

- 46 Konkrétně první případ, který je jediný relevantní v projednávané věci a pro který čl. 218 odst. 8 druhý pododstavec SFEU vyžaduje, aby Rada rozhodla jednomyslně, se týká situace, kdy se dohoda vztahuje na oblast, v níž je pro přijetí unijního aktu vyžadována jednomyslnost, čímž stanoví spojitost mezi hmotněprávním základem rozhodnutí přijatého na základě uvedeného článku a pravidlem hlasování použitelným pro přijetí tohoto rozhodnutí [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 4. září 2018, Komise v. Rada (Dohoda s Kazachstánem), C-244/17, EU:C:2018:662, bod 29].
- 47 Takto zajištěná spojitost mezi hmotněprávním základem rozhodnutí přijatých v rámci dohody a pravidlem hlasování pro přijetí takových rozhodnutí přispívá k zachování symetrie mezi postupy pro vnitřní činnost Unie a postupy pro vnější činnost Unie v souladu s institucionální rovnováhou stanovenou autory Smluv [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 4. září 2018, Komise v. Rada (Dohoda s Kazachstánem), C-244/17, EU:C:2018:662, bod 30].
- 48 Taková symetrie tak musí být rovněž zajištěna při přijímání rozhodnutí týkajícího se změny dohody, jak stanoví čl. 218 odst. 7 SFEU.
- 49 Vzhledem k tomu, že dotčený nárok nespadá do oblasti, ve které je pro přijetí unijního aktu vyžadováno jednomyslné hlasování v Radě, postup zavedený v čl. 3 odst. 1 rozhodnutí 2015/2169 není na rozdíl od toho, co tvrdí Rada, v souladu s článkem 218 TFUE v rozsahu, v němž takové jednomyslné hlasování vyžaduje. Pravidlem hlasování použitelným pro přijetí takových rozhodnutí, jako je napadené rozhodnutí, tedy musí být pravidlo stanovené v čl. 218 odst. 8 prvním pododstavci SFEU, tedy hlasování kvalifikovanou většinou v Radě.
- 50 Vzhledem k tomu, že bod 6 odůvodnění rozhodnutí 2015/2169 uvádí, že prodloužení platnosti dotčeného nároku schvaluje Rada zvláštním postupem, jenž je potřebný jak vzhledem k citlivé povaze tohoto prvku dohody, tak vzhledem ke skutečnosti, že dohodu mají uzavřít Unie i členské státy, je třeba doplnit, že citlivá povaha dotyčné oblasti nemůže odůvodnit přijetí odvozeného právního základu, který stanoví zvláštní postup (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. května 2008, Parlament v. Rada, C-133/06, EU:C:2008:257, bod 59). Tato odůvodnění dále nemohou Radě umožnit, aby se zprostila povinnosti dodržovat pravidla hlasování stanovená v článku 218 SFEU (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 28. dubna 2015, Komise v. Rada, C-28/12, EU:C:2015:282, bod 55), a zejména se od nich odchýlila v rámci zvláštních podmínek, které může připojit ke zmocnění udělenému vyjednaváči na základě čl. 218 odst. 7 SFEU.
- 51 S ohledem na výše uvedené je třeba vyhovět jedinému žalobnímu důvodu uplatněnému Komisí, a v důsledku toho napadené rozhodnutí zrušit.

K zachování účinků napadeného rozhodnutí

- 52 Rada navrhuje, aby Soudní dvůr v případě, že zruší napadené rozhodnutí, zachoval jeho účinky do doby, než budou odstraněny zjištěné důvody pro zrušení.
- 53 Podle čl. 264 druhého pododstavce SFEU může Soudní dvůr uvést, považuje-li to za nezbytné, ty účinky aktu prohlášeného za neplatný, které jsou nadále považovány za zachované.

- 54 V tomto ohledu z judikatury Soudního dvora vyplývá, že s ohledem na důvody související s právní jistotou lze účinky takového aktu zachovat zejména tehdy, kdy by okamžité účinky jeho zrušení měly závažné negativní důsledky pro dotyčné strany [obdobně viz rozsudek ze dne 2. září 2021, Komise v. Rada (Dohoda s Arménií), C-180/20, EU:C:2021:658, bod 62 a citovaná judikatura].
- 55 V projednávané věci by zrušení napadeného rozhodnutí bez zachování jeho účinků mohlo zpochybnit závazek Unie, pokud jde o prodloužení platnosti dotčeného nároku na období tří let od 1. července 2020 do 30. června 2023, a narušit tak řádné provádění dohody [obdobně viz rozsudek ze dne 2. září 2021, Komise v. Rada (Dohoda s Arménií), C-180/20, EU:C:2021:658, bod 63 a citovaná judikatura].
- 56 Z důvodů právní jistoty je proto třeba účinky napadeného rozhodnutí, které se tímto rozsudkem zrušuje, zachovat do doby, než budou odstraněny zjištěné důvody pro zrušení.

K nákladům řízení

- 57 Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu Soudního dvora se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a Rada neměla ve věci úspěch, je důvodné uložit posledně uvedené náhradu nákladů řízení.
- 58 Článek 140 odst. 1 jednacího řádu stanoví, že členské státy, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady řízení. Je proto třeba rozhodnout, že Francouzská republika a Nizozemské království ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (velký senát) rozhodl takto:

- 1) Rozhodnutí Rady (EU) 2020/470 ze dne 25. března 2020 o prodloužení platnosti nároku audiovizuálních koprodukcí stanoveného v článku 5 Protokolu o kulturní spolupráci připojeného k Dohodě o volném obchodu mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Korejskou republikou na straně druhé se zrušuje.**
- 2) Účinky rozhodnutí 2020/470 zůstávají zachovány do doby, než budou odstraněny zjištěné důvody pro zrušení.**
- 3) Radě Evropské unie se ukládá náhrada nákladů řízení.**
- 4) Francouzská republika a Nizozemské království ponese vlastní náklady řízení.**

Podpisy.